

መጽሐፈ ዳንኤል - ሰባ ሁለት ቁጥር

ትንቢታዊው መተባበር፡- ከጥንታዊቷ እስራኤል መከፋፈል እስከ ዩናይትድ ስቴትስ ፍጻሜ

Jeff Pippenger

2024-02-05

የይሮብዓም ዓመፅ ምስክርነት እንዲሁም የጥንቷ እስራኤል ወደ ሁለት አሕዛብ መከፈል ታሪክ ነው። ከአሥሩ ነገዶች የተቋቋመው የሰሜኑ መንግሥት እስራኤል፣ ወይም አንዳንድ ጊዜ ኤፍሬም ተብሎ ይታወቅ ነበር፤ የይሱቡም መንግሥት ይሁዳ ተብሎ ይታወቅ ነበር። በሕዝቅኤል ዘመን፣ መንግሥቱ ለብዙ ዓመታት አስቀድሞ ሁለት መንግሥታት ሆኖ ነበር፤ እናም በምዕራፍ ሠላሳ ሰባት ውስጥ፣ ሕዝቅኤል እነዚያ ሁለቱ መንግሥታት እንደገና አንድ ሕዝብ እንደሚሆኑ የሚለይ ትንቢት ተሰጠው። ያ ትንቢት በምድር አውሬው (ዩናይትድ ስቴትስ) ቀደምታ ታሪክ ውስጥ ተፈጻሚ፤ እንዲሁም በዩናይትድ ስቴትስ መጨረሻ ላይ ለመጨረሻ ጊዜ ይፈጸማል፤ ምክንያቱም ኢየሱስ ሁልጊዜ የነገርን መጨረሻ በነገሩ መጀመሪያ ያሳያልና።

እስራኤል ለሁለት መንግሥታት በተከፈለበት ዘመን የኢየሱስ ጥምህርት ዓመፅ፣ በአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ መጀመሪያ ያለውን ዓመፅ ይወክላል፤ እንዲሁም በአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ መጨረሻም ያለውን ዓመፅ ይወክላል። በአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ መጀመሪያና መጨረሻ ያለው ዓመፅ የሁለት መንግሥታትን መቀላቀል ያካትታል። በእነዚህ ጽሑፎች ውስጥ ከሲስተር ዋይት ጽሑፎች ደጋግሞ እንደተጠቀሰው፣ ራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ለቤተ ክርስቲያናት የሚቀርቡ ሁለት ጥሪዎችን ይወክላል። በእሱድ ሕግ ቀውስ ሰዓት የሚቀላቀሉት ሁለቱ አሕዛብ፣ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እና አሁንም በባቢሎን ውስጥ ያሉት የእግዚአብሔር ሌሎች በጎች ናቸው።

በሚለራዊት ታሪክ ውስጥ የተባበሩት ሁለቱ አሕዛብ ይሁዳና ኤፍሬም ነበሩ። በተናጠል በእያንዳንዳቸው ሁለቱ መንግሥታት ላይ የነበረው ቍጥ በ1798 እና ከዚያም በ1844 ሲያበቃ ተባብሩ። በሕዝቅኤል ምዕራፍ ሰላሳ ሰባት ውስጥ ያለው “ከዚህም በላይ” የሚለው ቃል፣ ይህ አተገባበር ትክክል መሆኑን በእርግጥ እንድናውቅ ያስችላል። “ከዚህም በላይ” የሚለው ቃል ከ“ከዚህም በላይ” በኋላ የሚመጣውን መልእክት፣ “ከዚህም በላይ” ከሚለው ቃል በፊት በቀደመው መልእክት ላይ እንዲተካ ማለት ነው።

እንደገናም የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ መጣ እንዲህም አለ፤ አንተ የሰው ልጅ ሆይ፣ አንድ በትር ውስጥ፤ በእርሱም፡- ለይሁዳ እና ለዳደሮቹ ለእስራኤል ልጆች ብለህ ጻፍበት፤ ከዚያም ሌላ በትር ውስጥ፡ በእርሱም፡- ለዮሴፍ፣ የኤፍሬም በትር፣ እና ለዳደሮቹ ለእስራኤል ቤት ሁሉ ብለህ ጻፍበት፤ እነርሱንም አንዱን ከአንዱ ጋር አንድ በትር እንዲሆኑ አገናኛቸው፤ በእጅህም አንድ ይሆናሉ። ሕዝቅኤል 37:15-17።

ሕዝቅኤል “ደግሞም” በማለት ሲናገር የትንቢታዊውን የ“መድገምና ማስፋት” መርህ ተግባራዊ እያደረገ ነው። ሕዝቅኤል ሁለት በትሮችን፣ አንዱን ለይሁዳ አንዱንም ለኤፍሬም እንዲወስድ፣ እና በሁለቱ በትሮች የተገለጸውን ትንቢት ወስዶ ከቀደመው ትንቢት በላይ እንዲያኖረው ታዘዘአል። የቀደመው ትንቢታዊ ምሳሌ የጀመረው በቁጥር አንድ ላይ ሕዝቅኤል ወደ ደረቁ የሞቱ አጥንቶች ሸለቆ በተወሰደ ጊዜ ነበር።

እግዚአብሔር እጅ በእኔ ላይ ነበረች፣ በእግዚአብሔርም መንፈስ አውጥቶ በአጥንት የተሞላች ሸለቆ መካከል አኖረኝ። በዙሪያዎም አሳለፈኝ፤ እነሆም፡ በሸለቆው ፊት ላይ እጅግ ብዙ ነበሩ፤ እነሆም፡ እጅግ ደረቁ ነበሩ። እርሱም፡- የሰው ልጅ ሆይ፣ እነዚህ አጥንቶች ሕያዋን ሊሆኑ ይችላሉን? አለኝ። እኔም፡- ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፣ አንተ ታውቃለህ፣ ብዬ መለስሁ። ዳግመኛም እንዲህ አለኝ፡- በእነዚህ አጥንቶች ላይ ትንቢት ተናገረ፣ እንዲህም በላቸው፡- እናንተ የደረቃችሁ አጥንቶች፣ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ። ጌታ

እግዚአብሔር ለእነዚህ አጥንቶች እንዲህ ይላል፡- እነሆ፡ እስትንፋስ ወደ እናንተ አገባለሁ፡ ትኖራላችሁም፤ ጅምትንም በእናንተ ላይ አኖራለሁ፡ ሥጋንም በእናንተ ላይ አወጣለሁ፡ በቆዳም እሸፍኖቻችሁለሁ፡ እስትንፋስንም በእናንተ ውስጥ አኖራለሁ፡ ትኖራላችሁም፤ እኔም እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ። እንደ ታዘዝሁትም ትንቢት ተናገርሁ፤ እኔም ትንቢት ስናገር ድምፅ ሆነ፡ እነሆም መንቀጥቀጥ ሆነ፡ አጥንቶቹም እያንዳንዱ ወደ አጥንቱ ተቀላቀሉ። ተመልክቼም እነሆ፡ ጅምትና ሥጋ በእነርሱ ላይ ወጡ፡ ቆዳም ከላይ ሸፈናቸው፤ ነገር ግን እስትንፋስ በእነርሱ ውስጥ አልነበረም። ከዚያም እንዲህ አለኝ፡- ለነፋስ ትንቢት ተናገር፡ የሰው ልጅ ሆይ፡ ትንቢት ተናገር፡ ነፋሱንም እንዲህ በለው፡- ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ አንተ እስትንፋስ ሆይ፡ ከአራቱ ነፋሳት ና፡ እንዲኖሩም በእነዚህ በተገደሉት ላይ እፍስ። እንደ አዘዘኝም ትንቢት ተናገርሁ፤ እስትንፋስም ወደ እነርሱ ገባ፡ ኖሩም፡ በእግራቸውም ቆሙ፤ እጅግ ታላቅ ሠራዊት ነበሩ። ከዚያም እንዲህ አለኝ፡- የሰው ልጅ ሆይ፡ እነዚህ አጥንቶች የእስራኤል ቤት ሁሉ ናቸው፤ እነሆ፡ እነርሱ፡- አጥንቶቻችን ደረቁ፡ ተስፋችንም ጠፋ፤ ፈጽሞ ተቈረጥን፡ ይላሉ። ስለዚህ ትንቢት ተናገር፡ እንዲህም በላቸው፡- ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ሕዝቤ ሆይ፡ እነሆ፡ መቃብሮቻችሁን እከፍታለሁ፡ ከመቃብሮቻችሁም አወጣችኋለሁ፡ ወደ እስራኤልም ምድር አገባችኋለሁ። እናንተም ሕዝቤ ሆይ፡ መቃብሮቻችሁን በከፈትሁ ጊዜ፡ ከመቃብሮቻችሁም ባወጣችሁ ጊዜ፡ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ። መንፈሴንም በእናንተ ውስጥ አኖራለሁ፡ ትኖራላችሁም፡ በምድራችሁም ላይ አኖራችኋለሁ፤ ከዚያም እኔ እግዚአብሔር እንደ ተናገርሁና እንዳደረግሁት ታውቃላችሁ፡ ይላል እግዚአብሔር። ሕዝቅኤል 37፡1-14።

ከእነዚህ ጽሑፎች መጀመሪያ ጀምሮ፣ የሞቱ አጥንቶች ሸለቆ በመጨረሻዎቹ ዘመናት የእግዚአብሔርን ሕዝብ እንደሚወክል፣ እንዲሁም እንደ ብርቱ ሠራዊት በእግራቸው ላይ እንዲቆሙ የሚያደርጋቸው የአራቱ ነፋሳት መልእክት፣ የሦስተኛው ወዮ እስልምናን የሚለይ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት መሆኑን አሳይተናል። ሲስተር ዋይት አጥንቶቹን የእግዚአብሔር ሕዝብ መሆናቸውን ትለያለች።

“የኋላ የተመለሱትን ሕዝቡን፣ እነርሱም እንደ ደረቁ አጥንቶች ያሉትን፣ እንዲኖሩ ጌታ በእነርሱ ላይ እንዲነፍስ፣ ብዕራን አኖራለሁ ነፍሴንም በጸሎት አነሣለሁ።” General Conference Bulletin, February 4, 1893.

በቀደሙት ጽሑፎች ውስጥ ጁላይ 18, 2020ን የሚለይ ትንቢታዊ መልእክት ስሕተተኛ እንደነበረ እና ያ የሐሰት አዋጅ በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ የመጀመሪያው ቅር መሰኘትና የመዘግየት ጊዜ መድረሱን እንደ ምልክት አመልክቶ መሆኑን አሳይተናል። ምንም እንኳን በሚለራዊያን ዘመን የጊዜ አዋጅ ሕጋዊ ነበር፣ ከ1844 በኋላ ግን በጊዜ ላይ የተንጠለጠለ ሌላ መልእክት ፈጽሞ ሊኖር አይገባም ነበር። Future for America የጁላይ 18, 2020ን አዋጅ ባወጣ ጊዜ፣ የጊዜ አዋጅ ተቀባይነት ወደነበረበት ታሪክ ወደ ኋላ ተንሸራተው ሄዱ። በዚህም ሲያደርጉ ኃጢአት አደረጉ፣ እናም በራጅም ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ በተጠቀሰችው ታላቁ ከተማ ጎዳና ላይ ተገደሉ። በጎዳናው ላይ ሞተው ከነበሩ በኋላ፣ ሁለቱ ምስክሮች ከሦስት ቀን ተኩል በኋላ እንደ ተነሡ ሁሉ፣ እነርሱም እንዲሁ መነሣት ያስፈልጋቸው ነበር።

“የደረቁት አጥንቶች ከሞት ትንሣኤ እንደሆነ ወደ እንቅስቃሴ ይገቡ ዘንድ፣ በእግዚአብሔር ቅዱስ መንፈስ ሊተነፍሱባቸው ያስፈልጋል።” Bible Training School, December 1, 1903.

በቀደሙት ጽሑፎች የሁለቱን ምስክሮች ከሞት የሚያስነሣው የአራቱ ነፋሳት መልእክት የሦስተኛው ወዮ የእስልምና መልእክት እንደሆነ፣ እንዲሁም ያ መልእክት የመጨረሻዎቹ ዘመናት የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት እንደሆነ አሳይተናል። ሕዝቅኤል “ከዚህም በላይ” ይላል፤ በዚህም አነጋገር የእኩለ ሌሊት ጩኸትን ስብከት የሚያመለክተው ታሪክ በሚፈጸምበት ዘመን፣ አንዱ ኤፍሬም ሌላውም ይሁዳ ተብሎ የተወከለ ሁለት በትሮች ተቀላቅለው አንድ ሕዝብ ሊሆኑ እንደሚገባ ለዩ። የአሥሩ ደናግል ምሳሌ በሚለራውያን ታሪክ እንደተፈጸመችው ሁሉ “ቃል በቃል” በመጨረሻዎቹ ዘመናትም ትፈጸማለች። በሚለራውያን ታሪክ የእኩለ

ሌሊት ጩኸት በተፈጸመበት ዘመን፣ እንዲሁም ደግሞ በመጨረሻዎቹ ዘመናት ፍጻሜ ውስጥ፣ “ሁለት በትሮች” ተቀላቅለው ነበር፣ እንዲሁም ይቀላቀላሉ።

ሁለቱ በትሮች የጥንታዊቷ እስራኤል ሰሜናዊውን (ኤፍሬም) እና ደቡባዊውን መንግሥታት (ይሁዳ) ይወክሉ ነበር። ደግሞም ዊልያም ሚሊር በኤልያስ እንደ ተመሰለ አሳይተናል፤ እንዲሁም በሦስት ዓመት ከግማሽ ዘመኑ ድርቅ ጊዜ ኤልያስ ወደ ሰራጳታ መበለት ሄዶ ነበር።

የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እርሱ መጥቶ፣ “ተነሣ፣ ወደ ሲዶና ወደሚገኘው ወደ ሰራጳታ ሂድ፣ በዚያም ተቀመጥ፤ እነሆ፣ በዚያ ያለችን አንዲት መበለት ሴት እንድትመግብህ አዝዝለሁ” አለው። እርሱም ተነሥቶ ወደ ሰራጳታ ሄደ። ወደ ከተማይቱም በር በደረሰ ጊዜ፣ እነሆ፣ መበለቲቱ ሴት እንጨት ትሰበስብ ነበር፤ እርሱም ጠርቶአት፣ “እባክሽ፣ እጠጣ ዘንድ በዕቃ ትንሽ ውኃ አምጬልኝ” አለት። ውኃ ልታመጣለትም ስትሄድ፣ እንደ ገና ጠርቶአት፣ “እባክሽ፣ በእጅሽ አንዲት ቍራሽ እንጀራ አምጬልኝ” አለት። እርስዎም አለች፣ “እግዚአብሔር አምላክህ በሕይወቱ ሕያው እንደሆነ፣ ከዱቄት በገንዳ አንድ እፍኝ ብቻ እና በማሰሮ ጥቂት ዘይት ብቻ እንጂ እኔ ጋገር የለኝም፤ እነሆም፣ ገብቼ ለእኔና ለልጄ አዘጋጅቼው እንበላውና እንሞት ዘንድ ሁለት እንጨት እሰበስባለሁ” አለች። ኤልያስም አለት፣ “አትፍሪ፤ ሂጂ፣ እንዳልሸውም አድርገ፤ ነገር ግን በመጀመሪያ ከዚያ ለእኔ ትንሽ ጋገር ሠርተሽ አምጬልኝ፣ ከዚያም ለአንቺና ለልጅሽ ሥራ። የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፣ እግዚአብሔር በምድር ላይ ዝናብ እስከሚሰጥበት ቀን ድረስ፣ የዱቄቱ ገንዳ አይጎድልም፣ የዘይቱም ማሰሮ አያልቅም።” እርስዎም ሄዳ እንደ ኤልያስ ቃል አደረገች፤ እርስዎም፣ እርሱም፣ ቤተ ሰብዎም ብዙ ቀኖች በሉ። 1 ነገሥት 17፡8-15።

በዚህ ክፍል ውስጥ የተጠቀሱት “ብዙ ቀናት” አክላብ ኤልያስን የፈለገባቸው ሦስት ዓመት ተኩል ሲሆኑ፣ የጳጳሳዊ ስደትን አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ዓመታት ይወክላሉ። ስለ እነዚህ የጳጳሳዊ ስደት “ብዙ ቀናት” ኢየሱስ እንዲህ አለ፡-

እነዚያም ቀኖች እንዳይከለሉ ኖሮ፣ ሥጋ ለባሽ ሁሉ ባልዳነ ነበር፤ ነገር ግን ስለ ተመረጡት ሲባል እነዚያ ቀኖች ይከለላሉ። ማቴዎስ 24፡22።

እህት ዋይት “እነዚያ ቀኖች” ብሎ የኢየሱስ የተናገረውን እንደ ጳጳሳዊ ስደት ዘመን በቀጥታ ትለይዋለች።

“በ1260 ዓመታት ሙሉ ዘመን የቤተ ክርስቲያን ስደት አልቀጠለም። እግዚአብሔር ለሕዝቡ ባለው ምሕረት የእሳታማ ፈተናቸውን ዘመን አሳጠረ። በቤተ ክርስቲያን ላይ ስለሚመጣው ‘ታላቅ መከራ’ አስቀድሞ ሲናገር አዳኙ እንዲህ አለ፡- ‘እነዚያም ቀኖች ባይአጠፉ ኖሮ፣ ሥጋ ያለው ሁሉ አይድንም ነበር፤ ነገር ግን ስለ ተመረጡት እነዚያ ቀኖች ይአጠራሉ።’ ማቴዎስ 24፡22። በተሐድሶው ተጽእኖ ስደቱ ከ1798 በፊት ወደ ፍጻሜው መጣ።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 266, 267.

ኤልያስ በመበለቲቱ የተጠበቀባቸው “ብዙ ቀናት” ደግሞ፣ ዳንኤል የጳጳሳዊ ስደት እንደሆኑ የለየባቸው እነዚያው “ብዙ ቀናት” ነበሩ።

ከሕዝቡም መካከል አስተዋዮች የሆኑት ብዙዎችን ያስተምራሉ፤ ነገር ግን ለብዙ ቀናት በሰይፍ፣ በእሳት፣ በምርኮ፣ በዝርፊያም ይወድቃሉ። ሲወድቁም በትንሽ እርዳታ ይረዱአቸዋል፤ ብዙዎች ግን በሽንገላ ይተባበራሉአቸው። ከእነዚያም አስተዋዮች አንዳንዶቹ ይወድቃሉ፣ ይህም ለመፈተንና ለማንጸት እስከ መጨረሻው ዘመን ድረስ ነጭ ለማድረግ ነው፤ ምክንያቱም ይህ ገና ለተወሰነው ጊዜ ነውና። ዳንኤል 11፡33-35።

“የፍጻሜው ዘመን” በእነዚያ ጥቅሶች ውስጥ “የተቀጠረው ዘመን” ደግሞ ነበር፤ እርሱም 1798 ነበር፣ እናም በዛሬፋት መበለት ጋር በኤልያስ ዘመን እንደ ምሳሌ ተገልጦ እንደነበረው የጳጳሳዊ ስደት ፍጻሜን ያመለከተ

ነበር። በዚያ ታሪክ ውስጥ ያልተጋባኝ ቤተ ክርስቲያንን የምትወክል መበለቲቱ፣ በራጅም መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ ያለችው በምድረ በዳ ያለች ቤተ ክርስቲያን መሆኗ ተለይታ ታውቃለች። እርስዋም ሁለት እንጨቶችን ትሰበስብ ነበር፤ አንድ እንጨት ወይም አሥር እንጨቶች ሳይሆን፣ ሁለት እንጨቶችን ነበር። ሕዝቅኤልም ሁለት እንጨቶችን ይወስድ ዘንድ ነበረበት፤ አንዱ ለሰሜኑ የእስራኤል መንግሥት እና አንዱ ለደቡቡ የእስራኤል መንግሥት፤ ከዚያም አንድ እንጨት እንዲሆኑ አንድ ላይ ያጣምራቸው ዘንድ ነበረበት። እነዚያ ሁለቱ መንግሥታት ሁለቱም ለሁለት ሺህ አምስት መቶ ሀያ ዓመታት ተበትነው ነበር፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ተስፋ እርሱ ይሰበስባቸዋል የሚል ነበር። ሴቲቱም አንድ ላይ ሊጣመሩ የሚገባቸውን እነዚያን ሁለት እንጨቶች ትሰበስብ ነበር፤ ይህንም “እግዚአብሔር በምድር ላይ ዝናብ እስኪልክ ድረስ” ታደርግ ነበር።

ጌታ “ዝናብ” የላከበት ቀን፣ በሚሊራይት ታሪክ ውስጥ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን የለየ ሲሆን፣ ይህም በጥቅምት 22 ቀን 1844 መደምደሚያውን ደረሰ፤ በዚያን ጊዜም የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ ከ1798 ጀምሮ (የመጀመሪያው ቍጣ መጨረሻ) እስከ ጥቅምት 22 ቀን 1844 (የመጨረሻው ቍጣ መጨረሻ) ድረስ ባቆመው መቅደስ ድንገት መጣ። በዚያ የጊዜ ወቅት፣ በሕዝቅኤል የአጥንቶች ሸለቆ ምሳሌ የተወከለው የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ተፈጻሚ፤ ይኸውም የሰሜኑና የደቡቡ መንግሥታት ሁለቱ እንጨቶች አንድ ሕዝብ እንዲሆኑ፣ በአንድ ንጉሥ ሥር እንዲሰበሰቡ ተጣመሩ፤ ምክንያቱም በጥቅምት 22 ቀን 1844 ክርስቶስ በአብ ፊት መጥቶ መንግሥት ተቀበለ።

“ክርስቶስ መቅደሱን ለማንጸት እንደ ሊቀ ካህናታችን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን መምጣቱ፣ በዳንኤል 8፡14 እንደ ተገለጠው፤ የሰው ልጅም ወደ ዘመናት ጥንታዊው መምጣቱ፣ በዳንኤል 7፡13 እንደ ቀረበው፤ እንዲሁም ጌታ ወደ ቤተ መቅደሱ መምጣቱ፣ በሚልክያስ እንደ ተነገረው፣ ይህ ሁሉ የአንድና የዚያው ክስተት መግለጫዎች ናቸው፤ ይህም ደግሞ ክርስቶስ በማቴዎስ 25 በተገለጸው የአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ ሙሽራው ወደ ሰርጉ መምጣት ብሎ የተወከለው ነው።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 426።

ክርስቶስ በዳንኤል መጽሐፍ እንደተገለጸው ጥቅምት 22 ቀን 1844 መንግሥት ተቀበለ።

በሌሊት ራጅም አየሁ፤ እነሆም፣ እንደ ሰው ልጅ ያለ አንዱ ከሰማይ ደመናት ጋር መጣ፣ ወደ ዘመናት ጥንታዊ ደረሰ፤ በፊቱም አቀረቡት። ለእርሱም ግዛትና ክብር መንግሥትም ተሰጠው፣ ወገኖች ሁሉና አሕዛብ ቋንቋዎችም ሁሉ ያገለግሉት ዘንድ፤ ግዛቱ የማያልፍ የዘላለም ግዛት ነው፣ መንግሥቱም የማይጠፋ ነው። ዳንኤል 7፡13፣ 14።

ከሕዝቅኤል ሁለቱ እንጨቶች አንድ ሆነው በሚጣመሩበት ጊዜ፣ በእነርሱ ላይ አንድ ንጉሥ ይሆናል።

ባሪያዬ ዳዊትም በላያቸው ንጉሥ ይሆናል፤ ሁሉም አንድ እረኛ ይኖራቸዋል፤ በፍርዴም ይሄዳሉ፣ ሥርዓቱንም ይጠብቃሉ ያደርጉትማል። ለባሪያዬ ለያዕቆብ በሰጠሁት፣ አባቶቻችሁም በተቀመጡበት ምድር ይኖራሉ፤ በዚያም እነርሱ፣ ልጆቻቸውም፣ የልጆቻቸውም ልጆች ለዘላለም ይኖራሉ፤ ባሪያዬም ዳዊት ለዘላለም አለቃቸው ይሆናል። ሕዝቅኤል 37፡24-25።

ሁሉም ነቢያት እርስ በርሳቸው ይስማማሉ፤ ንጉሥ ዳዊትም በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ቀን በአብ ፊት የመጣው ክርስቶስ ነው፣ ከእስራኤል ሁለቱ በትሮች—እስራኤል (ሰሜናዊው መንግሥት) እና ይሁዳ (ደቡባዊው መንግሥት)—ተሰብስቦ የተዘጋጀን መንግሥት ተቀበለ። ሁለቱ መንግሥታት መበተናቸው ክርስቶስ የፈረሰውንና የተረገጠውን ቤተ መቅደስ ሲያነሣ በ1798 እስከ 1844 ባሉት አርባ ስድስት ዓመታት ውስጥ ተፈጻሚ። ቤተ መቅደሱንም ካነሣ በኋላ፣ እንደ ሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት ፍጻሜ፣ እርሱ እንደ ኪዳኑ መልእክተኛ ድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ መጣ። ሕዝቅኤልም ከዚህ እውነታ ጋር ይስማማል፣ ምክንያቱም ሁሉም ነቢያት እርስ በርሳቸው ይስማማሉ።

እኔም ባሪያዬ ዳዊት በእነርሱ ላይ ንጉሥ ይሆናል፤ ሁላቸውም አንድ እረኛ ይኖራቸዋል፤ በፍርዶቹም ይሄዳሉ። ሥርዓቱንም ይጠብቃሉ ያደርጉማል። ለባሪያዬም ለያዕቆብ በሰጠሁት ምድር፣ አባቶቻችሁ በእርስዎ በተቀመጡባት ምድር፣ በእርስዎ ይቀመጣሉ፤ እነርሱም፣ ልጆቻቸውም፣ የልጆቻቸውም ልጆች ለዘላለም በእርስዎ ይቀመጣሉ፤ ባሪያዬም ዳዊት ለዘላለም አለቃቸው ይሆናል። ከእነርሱም ጋር የሰላም ቃል ኪዳን አደርጋለሁ፤ ከእነርሱ ጋር የዘላለም ቃል ኪዳን ይሆናል፤ እባርካቸዋለሁ፣ አበዛቸውማለሁ፣ መቅደሴንም ለዘላለም በመካከላቸው አኖራለሁ። ማደሪያዬም ደግሞ ከእነርሱ ጋር ይሆናል፤ እኔም አምላካቸው እሆናለሁ። እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ። ሕዝቅኤል 37፡24-27።

መቅደሱን የሚያነግሥ ክርስቶስ ነው።

እርሱንም ተናገረው፣ እንዲህ ብለህ፤ የሰራዊት ጌታ እንዲህ ይናገራል፤ እነሆ፣ ስሙ ቅርንጫፍ የሆነው ሰው፤ እርሱም ከራሱ ስፍራ ይበቅላል። የጌታንም ቤተ መቅደስ ይሠራል፤ እርሱ እንኳ የጌታን ቤተ መቅደስ ይሠራል፤ ክብሩንም ይሸከማል። በዙፋኑም ላይ ተቀምጦ ይገዛል፤ በዙፋኑም ላይ ካህን ይሆናል፤ የሰላምም ምክር በሁለቱ መካከል ይሆናል። አክሊሎቹም በጌታ ቤተ መቅደስ ውስጥ ለመታሰቢያ ለሌሌምና ለጦቢያስ፣ ለይዳያስም፣ ለጸፍንያም ልጅ ሄን ይሆናሉ። በሩቅም ያሉ ይመጣሉ፣ በጌታም ቤተ መቅደስ ውስጥ ይሠራሉ፤ የሰራዊትም ጌታ ወደ እናንተ እንደ ላከኝ ታውቃላችሁ። ይህም በእውነት ይሆናል። እናንተ የአምላካችሁን የጌታን ድምፅ በትጋት ብትታዘዙ። ዘካርያስ 6፡12-15።

ክርስቶስ ቅርንጫፍ ነው፤ እርሱም መቅደሱን ቢያፈርሱት በሦስት ቀን እንደሚያነሣው ገለጠ፤ በዚህም ላይ አይሁድ መቅደሱን ለመሥራት አርባ ስድስት ዓመት እንደፈጀ መለሱ።

ከዚያም አይሁድ መልሰው እንዲህ አሉት፡- እነዚህን ነገሮች ስለምታደርግ ምን ምልክት ታሰየህ? ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፡- ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት፣ እኔም በሦስት ቀን ውስጥ አነሣዋለሁ። ከዚያም አይሁድ እንዲህ አሉ፡- ይህ ቤተ መቅደስ ለመሥራት አርባ ስድስት ዓመት ፈጅቷል፤ አንተ ግን በሦስት ቀን ታቆመሃለህ? ዮሐንስ 2፡18-20።

ክርስቶስ በዚያ ክፍል ስለ ሥጋው ይናገር ነበር፤ ነገር ግን ነቢያት ሁሉ ከኖሩበት ዘመን ይልቅ ስለ መጨረሻዎቹ ዘመናት ይበልጥ ይናገራሉ። በሦስተኛው ቀን የክርስቶስ ትንሣኤ፣ በእኩለ ሌሊት ጩኸት ውስጥ በመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ጊዜ የሞቱ አጥንቶች ትንሣኤን ይወክል ነበር። በኤልያስ ምስክርነት ርእሰ ጉዳይ የሆነው ዝናብ፣ ከበአልና አስታሮት ነቢያት ጋር ባደረገው ተጋድሎ ጩፍ ላይ ተገለጠ። በዚያን ጊዜም የኤልያስ አምላክ እውነተኛው አምላክ መሆኑ፣ እንዲሁም ኤልያስ እውነተኛው ነቢይ መሆኑ ተገለጠ።

በመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ መድረስ ጊዜ፣ ፕሮቴስታንቶች በበአልና በአሸቶሮት ነቢያት እንደተመሰሉት ሐሰተኛ ነቢያት መሆናቸው ተገለጠ። ከዚያም የመዘግየት ጊዜ ተጀመረ፣ እርሱም ወደ እኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት መራ፤ ይህም ክርስቶስ ድንገት ወደ መቅደሱ መምጣቱን አስከተለ። እኩለ ሌሊት ጩኸት ደግሞ አጥንቶቹን እንደ ብርቱ ሰራዊት የሚያስነሣ የሕዝቅኤል መልእክት በሚወክለው ተመስሎአል። ከዚህም በላይ፣ በዚያ ዘመን (አርባ ስድስት ዓመታት) ሁለቱ በትሮች በአንድ ንጉሥ ሥር አንድ ሕዝብ እንዲሆኑ አንድ ላይ ሊጣመሩ ነበር።

የእግዚአብሔርም ቃል ዳግመኛ ወደ እኔ መጣ እንዲህም አለ፤ አንተም የሰው ልጅ ሆይ፣ አንድ እንጨት ውሰድልህ። በእርሱም፡- ለይሁዳ እና ለባልንጀሮቹ ለእስራኤል ልጆች ብለህ ዳፍባት፤ ከዚያም ሌላ እንጨት ውሰድ፣ በእርሱም፡- ለዮሴፍ፣ ለኤፍሬም እንጨት፣ እና ለባልንጀሮቹ ሁሉ ለእስራኤል ቤት ብለህ ዳፍባት፤ እርስ በርሳቸውም አንድ እንጨት እንዲሆኑ አገናኛቸው፤ በእጅህም አንድ ይሆናሉ። ከሕዝብህም ልጆች፡- በእነዚህ ምን ማለትህ እንደ ሆነ አታሰየንም? ብለው በሚናገሩ ጊዜ፣ እንዲህ በላቸው፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እነሆ፣ በኤፍሬም እጅ ያለውን የዮሴፍን እንጨት፣ ባልንጀሮቹንም የእስራኤል ነገዶች እውስዳለሁ፤ ከእርሱም ጋር፣ ከይሁዳ እንጨት ጋር አኖራቸዋለሁ፣ አንድ እንጨትም

አደርጋቸዋለሁ፤ በእጄም አንድ ይሆናሉ። የምትጽፍባቸውም እንጨቶች በዓይናቸው ፊት በእጅህ ይሁኑ። እንዲሁም በላቸው፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እነሆ፡ የእስራኤልን ልጆች ከሄዱባቸው አሕዛብ መካከል እወስዳለሁ፡ ከሁሉም አቅጣጫ እሰበስባቸዋለሁ፡ ወደ ራሳቸውም ምድር አመጣቸዋለሁ፤ በእስራኤልም ተራሮች ላይ ባላቸው ምድር አንድ ሕዝብ አደርጋቸዋለሁ፤ ለሁሉም አንድ ንጉሥ ይሆንባቸዋል፤ ከእንግዲህም በኋላ ሁለት ሕዝቦች አይሆኑም፡ ዳግመኛም ፈጽሞ ወደ ሁለት መንግሥታት አይከፈሉም፤ ደግሞም በጣዖቶቻቸው ወይም በርኩሳቶቻቸው ወይም በመተላለፎቻቸው ሁሉ ራሳቸውን ከእንግዲህ ወዲህ አያረክሱም፤ ነገር ግን ኃጢአት ካደረጉባቸው ከመኖሪያዎቻቸው ሁሉ አድናቸዋለሁ፡ አነጻቸዋለሁም፤ እንዲሁም ሕዝቤ ይሆናሉ፡ እኔም አምላካቸው እሆናለሁ። ሕዝቅኤል 37፡15-23።

በእኩለ ሌሊት ጩኸት ጊዜ ከኤልያስ ዝናብ በፊት ባልቴቲቱ ስትሰበስባቸው የነበሩት ሁለቱ እንጨቶች፣ ተበትነው የነበሩትን የእስራኤል ሰሜናዊና ደቡባዊ መንግሥታት ይወክሉ ነበር፤ እነርሱም ምሳሌያዊው የማስተስረያ ቀን በተጀመረበት በጥቅምት 22 ቀን 1844 ወደ አንድ ሕዝብ ሊሰበሰቡ ነበር፡ ምክንያቱም በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር “ያነጻቸዋል” የሚለው ተስፋ ተሰጥቶ ነበር። መንጻቱም፣ ምርመራዊ ፍርድን የሚወክል ሆኖ፣ በዚያን ጊዜ ተጀመረ። የእነዚህ ሁለት እንጨቶች መሰብሰብ በትክክል ሊገባ ይገባል፡ ምክንያቱም እግዚአብሔር ሁልጊዜ የአንድ ነገር መጨረሻን በአንድ ነገር መጀመሪያ ያብራራልና።

1844 ዓ.ም. የእስራኤል ሁለቱ መንግሥታት መጨረሻ ነበር፡ ምክንያቱም በዚያን ጊዜ አንድ መንግሥት፣ መንፈሳዊ እስራኤል፣ ሆነው ነበር፤ ከዚያ ጊዜ ጀምሮም አንድ ሕዝብ ብቻ ሊሆኑ የተወሰነላቸው ነበር። ይህ ታሪክ በመጀመሪያው ታሪክ፣ ሁለት ሕዝቦች ሆነው በነበሩበት፣ ተመስሏል፤ ይህም የኢዮርብዓም ዓመፀ ታሪክ ነው።

በኢዮርብዓም መንግሥት መጨረሻም የእርሱ የሐሰተኛ አምልኮ ሥርዓት ታሪክ መገለጽ ይገባዋል። በጥንታዊት እስራኤል መጀመሪያ የኦሮን ዐመፀ እና በሰሜናዊው መንግሥት መጀመሪያ የኢዮርብዓም ዐመፀ፣ የ1863 ዐመፀን ይወክላሉ፤ 1863 ግን በግልጽ የሚገባው፣ በሁለቱ በትሮች መተባበር የተወከለው የኢዮርብዓም መንግሥት መጨረሻ ደግሞ በ1863 ላይ በሚደረገበት ጊዜ ብቻ ነው። ያን ጊዜ 1863 የቅንዓት ምስል ያቆመ ትውልድ እንደሚወክል በግልጽ ይታያል።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህንን ጥናት እንቀጥላለን።

“ነገር ግን ይህ የደረቁ አጥንቶች ምሳሌ በዓለም ላይ ብቻ የሚሠራ አይደለም፤ ታላቅ ብርሃን የተሰጣቸውንም ይመለከታል፤ እነርሱም ደግሞ እንደ በሽለቆው ያሉት አጥንቶች ናቸውና። የሰው ቅርጽ አላቸው፣ የሰውነት መዋቅርም አላቸው፤ ነገር ግን መንፈሳዊ ሕይወት የላቸውም። ሆኖም ምሳሌው ደረቁትን አጥንቶች ብቻ ተገጣጥመው ወደ ሰው ቅርጽ እንዲመጡ ብቻ አይተዋቸውም፤ የእጅና የእግር አካላት እና የፊት ገጽታ ሚዛናዊ መሆን ብቻ በቂ አይደለምና። ቀጥ ብለው እንዲቆሙና ወደ እንቅስቃሴም እንዲገቡ፣ የሕይወት እስትንፋስ ሰውነቶቹን ሕያው ማድረግ ይገባል። እነዚህ አጥንቶች የእስራኤልን ቤት፣ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ይወክላሉ፤ የቤተ ክርስቲያንም ተስፋ ሕያው የሚያደርግ የመንፈስ ቅዱስ ተጽእኖ ነው። እንዲሁም፣ ጌታ በእነዚህ ደረቁ አጥንቶች ላይ መተንፈስ ይገባዋል።”

“የእግዚአብሔር መንፈስ፣ ሕያው የሚያደርግ ኃይሉን ይዞ፣ በእያንዳንዱ ሰው መሣሪያ ውስጥ ሊኖር ይገባል፤ ይህም እያንዳንዱ መንፈሳዊ ጡንቻና ጅምት በሥራ ላይ እንዲሆን ነው። ያለ መንፈስ ቅዱስ፣ ያለ የእግዚአብሔር እስትንፋስ፣ ሕሊና ድካም ውስጥ ይወድቃል፤ መንፈሳዊ ሕይወትም ይጠፋል። ብዙዎች መንፈሳዊ ሕይወት የሌላቸው ሳሉ ስማቸው በቤተ ክርስቲያን መዝገብ ላይ አሉ፤ ነገር ግን በበጎ የሕይወት መጽሐፍ ውስጥ አልተጻፈም። ከቤተ ክርስቲያን ጋር የተባበሩ ሊሆኑ ይችላሉ፣ ከጌታ ጋር ግን አልተዋሐዱም። የተወሰነ የግዴታዎች ስብስብ በመፈጸም ትንሃን ሊሆኑ ይችላሉ፣ እንደ ሕያዎንም ሰዎች

ሊቆጠሩ ይችላሉ፤ ነገር ግን ብዙዎች 'ሕያው ነህ የሚል ስም አለህ፤ ነገር ግን ሞተሃል' ከሚባሉት መካከል ናቸው።”

“ነፍስ በእውነት ወደ እግዚአብሔር ካልተመለሰች፤ የእግዚአብሔር ሕያው ትንፋሽ ነፍስን ለመንፈሳዊ ሕይወት ካላነቃት፤ እውነትን የሚመሰክሩ ሰዎች ከሰማይ በተወለደ መርህ ካልተነሱ፤ ለዘላለም የሚኖርና የሚጸና ከማይበሰብስ ዘር አልተወለዱም። እንዲሁም የክርስቶስን ጽድቅ ብቸኛ መድኃኒታቸው አድርገው ካልታመኑበት፤ ባህርዩን ካልቀዱ፤ በመንፈሱ ካልሠሩ፤ ዕራቁታቸውን ናቸው፤ የጽድቁን ልብስ አልለበሱም። ሙታን ብዙ ጊዜ ሕያዋን መስለው ይቀርባሉ፤ ምክንያቱም መዳን ብለው በራሳቸው ሐሳብ የሚሠሩ እነዚያ ሰዎች፤ እንደ በጎ ፈቃዱ ሊፈቅዱና ሊሠሩ በውስጣቸው የሚሠሩ እግዚአብሔር የላቸውም።”

“ይህ ክፍል ሕዝቅኤል በራእይ ያየው የደረቁ አጥንቶች ሸለቆ በሚገባ ይወከላል።” Review and Herald, January 17, 1893.